

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Készítőkötet vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 502.

Felolvasó szerkesztő:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona,
negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502
Hirdetéseket a legutóbbabb árban közölünk.

Epilógus.

Szemellátható, kétségtelen többség mellett megbuktam. Nem a kormánypárt tulereje buktatott meg, hanem a vesztegetés, az erőszak, az elnöki intézkedések. Nem szégyellem a bukást, s nem is fáj az nekem. Ezt a bukást nem adnám tíz olyan diadalért, mint az ellenpárté volt szerdán. Az én bukásom diadal és dicsőség, az ő győzelmük szégyen és vereség.

Dókus Ernő ur elmondta beszámoló beszédében, hogy milyen szép az a tiszta választás, és hogy milyen híve ő annak. Hívei pedig tettekkel mutatták be szerdán, hogy milyen az a tiszta választás.

Szó és tett közt micsoda különbség! A szavakban széplőtlen szüziességű tündérlányt láttunk, a tettekben fertelmes, undok, még kegyetlenebb boszorkányt.

Tanusítgál hívok minden becsületes embert, aki a szerdai választást végig nézte, — akár kormánypárti, akár ellenzéki: mondja meg őszintén, lelkiismerete szerint, látoth-e valaha Újhelyben ennél piszkosabb választást?

Igen, hűséges, csendes kormánypárti embert láttam felindulva, megbotránkozva kifakadni ennyi igazságtalan erőszak, ennyi visszaélés ellen. Hűséges, mindig kormánypárti emberek fogadták meg undorodva, hogy nem szá-

vaznak arra a pártra, amely ajkain a tiszta választás ígéjével ilyen szörnységeket képes elkövetni.

Ne gondolják urak, hogy az az izgatott, szinte forradalmi hangulat, amely a választás napján a közönségen uralkodott, az az elkeseredett ingerültség, amely azóta a közönségen erőt vett, hogy az valami anarchisztikus izgatás eredménye. — Higgyék el, hogy ilyenre nincs Újhelyben talaj. Nem bujtogatók szította láng az, hanem a becsületes emberek elkeseredése, megbotránkozása a szemérmetlen jogtiprás felett.

És én hiszem a magyarok istenét, hogy ez a láng nem fog egyhamar elaludni, hiszem, hogy egyre hatalmasabban fog lobogni mindaddig amíg el nem égeti azt az egész bűnös rendszert, azt az egész gonosz klikket, amely a legsötétebb Bánffy korszak minden hitvány eszközeinek vakmerő felhasználásával kizsárolta kezünkől a reggel még egészen biztos diadalt.

Ha gyertyaszentelő napján csikorgó kemény hideg van, azt mondják, hogy most adja ki a tél a mérget, közeledik a tavasz.

Az a sötét, gonosz rendszer, amely Magyarország legnagyobb megrontójának, Tisza Kálmánnak a nevét viseli, most adta ki Újhelyben a mérget.

A szerdai választás volt az

a szemed, hogy ilyen helyzetet teremts magadnak. Én ugyan nem haragszom, jó vagy rossz trófiának veszem, a mint akarod, mindazonáltal karjaidat egy kicsit több becsületre szoktathatnád, hogy legalább útezei gyakorlatait szüntesse be.

— Én mindent elkövetnék, hogy rábírnám, de mihaszna, ha nem engedelmeskodik. Azt állítja, hogy az ölelés ősi joga, s ő nem tesz úgy, mint a magyar, hogy ősi jogát elaludja. S így kénytelen, kelletlen el kell igazát ismerem. Amint a szemem keresztül lopózik a szív a szívbe, amint a csók a szerelem pecsétje, a mint a hallás a zene rezgő hullámait közvetíti, s petyhüdt vértinket felvillanyozza, ép úgy a lágy kar ölelése mámoros kéjbe ringat. Szabad-e, jogos-e a természet születt hivatását mesterségesen elnyomni akarni? Akkor az élet egy szirt orma volna, örökös havával, mit a nap forró csókja sem képes fagyos álmából fölébreszteni, rálehelve a tavasz virágait.

— Hej, hej Elomér, ugyancsak költői hangulatba pottyantál ezen a por verte utcán.

— A költészet s a szép asszony egy tón virít, ne tiltsd el kérlek tőlem illatát.

— Az élet illat, talán igazad van Léte pillanat, s rögtön elillan.

— Azért gyűjtsük e pillanatot, hogy órák tegyen, s az órák óvokre

utolsó lehellete, — még egyszer összeszedte minden erejét, minden gonoszságát, romlottságát, hogy rossz ügyét a közhangulattal szemben diadalra segítse.

Ez a hallatlan erőfeszítés egyúttal a végső erőfeszítés is volt. A korrupció undok rendszere egy végső, romlottságában minden eddigiüket felülmuló választásban kiadta a mérget, — s most jön majd a jobb kornak, a tisztesség és igazság korának kikeletete.

Az egyéni keserűséget, amit nem a bukás, de a hallatlan igazságtalanságok, vesztegetések özöne támasztott lelkemben, magamba fojtom, mert erős hittel bízom a Kuria igazságosságában, mert száz meg száz polgártársammal együtt meg vagyok győződve, hogy ha nem csak rongy papír az 1899. XV. törvénycikk, de igazán Magyarország érvényes törvénykönyve, akkor ezt a választást feltehetően meg fogják semmisíteni. — Ha ezt nem, akkor egyetlenegy sem semmisíthetnek meg Magyarországon.

Bízom ebben s hiszem, hogy nem sokáig fogják azok az urak gonosz munkájuk gyümölcsét élvezni. S kérem polgártársaimat is, ügyünk méltósága érdekében, hogy bizzanak a legfelsőbb bíróság igazságosságában, várják be a döntést, s ne vigyék az utcára

nőjenek, boillatozva az egész életet.

— Nálam az élet tavaszát letarolta a dér. Tudod, hogy válok!

— Szerencsére az élet nem egy tavaszról áll. Új tavaszra új virány mosolyog.

— A kit az élet egyszer gúzsba köt, bár rongygyá lesz is a gúzs, nyomása megmarad.

— Kérlek, ne hidd, ha az asszu, a mit ajkad egyszer izlett, egyszer ecetes volt: nem következtés, hogy minden asszu ecetes.

— A hídra, a mi alatt egyszer leszakadt, ha el nem kerülheted is, mindig félve lépsz!

— Rozoga híd helyett jót s újat építenek, félve rá lépni azért helytelen.

— A víz sodrának ember nem parancsol!

— De a kételynek igen a józan ész.

— Verd ki a kételyt! Őlő mérég az, egy cseppje tenger mézet keserít.

— Mondd a télnek, hogy mért nincs nielege? A született vannak, hogy mért nem lát a szeme? a sánthának, hogy mért bicog? a cukornak, hogy mért nem keserű? a száraz fának, hogy lombot mért nem hajt? a papagálnak, hogy mért nem énekel? a kakuknak, hogy mért nem rakja fészket? a hálnak, hogy mért nem sétál szárazon? a ráknak, hogy miért megy hátra fele?

haragjukat, elkeseredésüket. Emlekezzenek rá, hogy ez a választás meg lesz semmisítve, hogy a kik a polgárok választói joga ellen ilyen csuf merényletet követtek el, példásan meg lesznek büntetve.

Ha ebbe nem biznánk, ha ezt nem remélünk, kétségbe kellene esnünk.

Bármint legyen is, én büszke vagyok az eredményre. Csudával határos az! A győzhetetlennek hitt hatalmas klikknek minden tekintélye, nimbusza porban hever. Szégyenletes diadalát csak a végső kétségbeesés leggonoszabb eszközeinek felhasználásával tudta kicsikarni. Zemplén újra él, a feláramadt közszellem árja hatalmas erővel csapkodja a jogtipró hatalom épületének roskadó falait, és bizony csak napok kérdése, hogy romba is fogja dönteni. És mind ez csak egy hét leforgása alatt történt.

Büszkék lehetünk mindnyájan, újhelyi polgárok erre a hatalmas erkölcsi sikerre. Megtanulhatjuk belőle, hogy a széthuzás, az egyenetlenkedés rabszolgaságba kerget, az összetartás korlátlan urává tesz sorsunknak.

Tartsunk hát össze lankadatlanul!

Busa Barna.

TÁRCA.

Az utcán.

A Felsőmagyarországi Hírlap eredeti tárcája.

Allítják, hogy a szerelem az utcán terem léppen olyan joggal mondhatnák ezt a görög dinnyéről.

De hogy a por az utcán vigan tenyész, ezt a legnagyobb kételkedő is aláírhatja. Pedig nem is loesolatgátják, mint a száraz gégét, vagy a virágot. Nem is hinné az ember, hogy, ha utazási vágya ösztönzi a port s felpattan kedvence paripájára, a széle minő nagy hatalom ő akkor! Igaz, hogy oly nagy nincs, mint Széll, a kegyelmes.

Eppen paripáján vágatott az utcákon keresztül, midőn engem a sors az utcára vetett, s mivel szemem nem porzó tartó, behúnytam, így igyekezve előre, míg egyszer csak karjaimban valami (vagy tán valaki?) vickádozik és kacag. Gondoltam: a fél szemem feláldozom, és kinyitottam.

— Nini, te vagy az, Ella?
— Testestől, lelkestől, még pedig karjaidban! Úgy látom, hogy a hamisság nálad még maig sem szenved holdfogyatkozásban.
— Hidd el, véletlen!
— Higgye, aki hiszi. én sokkal jobban ismerlek, mintsem elhiggyem. Mikor megláttál, hirtelen behunytad

a felhőnek, hogy mért nem mosolyog? a napnak, hogy mért nem süt éjszaka? holdnak, csillagoknak, hogy mért nem nappal ragyognak? s a kérdésben benn a felelet: egyszerűen azért, mert nem lehet.

— Edes Ella, bocsanát, következtetésed asszonyos! A természet rendje nem változtatható, ép úgy mondhatnám: Él a vízben, mint a hal, légy nap és süssél éjszakán, légy hold vagy csillag, nappal terjesztve főnyedét, légy mosolygó felhő, télen tavasz, tavasszal meg tél, úgy-e képtelenség? De a kételyt nem az ég oltotta beléd, ez létünknek csak egy esorbája, mit köszörszölni kell s lehet, egy kelevény, mi elhanyagolva ő, de kezelve napok alatt heged.

A gyermek, míg fel nő, hányzor esik orra: következtés lenne, hogy járnia nem szabad? Árkot ugorva hányzor estünk bele, — következtés lenne, hogy nem kell ugrani?

— A botlás nagyon emberi, de a bátrai nem retenti az. Szeretem a napfényt, de ha felhős az ég, eldobjam-e azért a holnapot, mert hátha esni fog? Kedélyeden is lly felhő a kétely, s azt hiszed nincs nap, mely azt felderítheti. Nézz a jövőbe bátran és merészen, mint a sas a napba. Dobb el a multat, úgy is elrongyolott, s ültsd fel a jövő virágos mezét. Ki hinni tud, sose kopár annak az élte, virág nyílik smaragdos mezéjén, s a földnek po-

Erkölcsei diadal.

Szenvedély nélkül, tárgyilagosan akarunk szólni.

Lezajlott az elkezeredett küzdelem, mely nyolc nap óta tartotta Sátoraljaújhegy és környék közönységét a leglázasabb feszültségben, elmúlt az óriási harc, melyet a független, önzetlen, igaz szívvel lelkesedő polgárok vívtak az érdekszövetségek, a titkos homályban dolgozó ravaszság, a kiméltetlen nyers erőszak ellen.

Elmúlt a harc s a győztes ellenfél szomorúan áll csufos diadala színhelyén és elmondhatja: „Veszve vagyok”. Nem pyrhusi győzelem volt az övé, oh nem, neki nincs szüksége még egy ilyen győzelmes csatára, hogy veszve legyen, ez az egy küzdelem, ez az egy győzelem tette tönkre a soha fel nem támadásig.

Nem a pusztá lelkesedés szavai ezek, melyek a józan elmét magukkal sodorják, nem, ezek a higgadt megfontolás, a csata után az eredményben megnyugvó, azzal megelégedett s bár vesztes, de a veszteségben is a saját diadalát felismerő ellenfél, a körültekintő józan szemlélődés nyugodt szavai, mely magas szöveggel hirdeti dicsőséges *erkölcsei diadalát*.

A sátoraljaújhegyi kerületben a kormánypart jelöltje Dókus Ernő, a már 13 éven át volt szabadalvópárti képviselő, a hatalmas úr, a kerületbeli dúsgazdag földbirtokos, a minden tekintély, befolyás, vagyon és összeköttetések központja, minálunk még eddig hírből sem ismert, a választások történetében is ritka s a Bánffy-korszakra emlékeztető óriási erőfeszítés, kétségbeesett végső erejének a mérlegbe dobásával győzött a függetlenségi és 48-as párt jelöltje Dr. Buza Barna, az egyszerű lapszerkesztő, a kezdő, jóformán még ismeretlen ügyvéd, a vagyontalan, a tisztán polgári jelleme, független szabad értelme és lelkesült keszűgőre számítható polgárral szemben — 68 szavazattal! Ejjél után félhárom órákor hirdette ki a megyeháza erkélyéről Meczer Gyula választási elnök az eredményt, mely szerint Dókus Ernőre leadott 984, Dr. Buza Barnára 916, s így Dókus Ernő 68 szavazattal többesével Sátoraljaújhegy képviselője lett.

A függetlenségi párt nem nagyon remélte a győzelmet. Tudtuk ugyan, hogy kerületünk polgárságának túlnyomó része függetlenségi, de tartottunk tőle, hogy az új törvény dacára sem lesz igazán tiszta választás. És a szerdán estig történetéből kitudtunk, hogy itt még több a függetlenségi elem, mint amennyit hittünk, hogy itt a szabadalvú pártnak alig van

igaz híve, hogy egy valóban tiszta választáson győztünk volna, de sajnos, kitudtunk az is, hogy valóban tiszta választásról majd csak akkor lehet szó, ha majd a Curia megmutatja, hogy a törvény nem holt betű, nem csak papirtörvény és ha egy esomó úr érezni fogja annak teljes szigorát.

Oly csunya volt az a választás, az ellenpárt eljárása oly erőszakos, az etetés, itatás, vesztegetés oly nyilvánvaló, mintha egyáltalán félnők sem kellene a törvény kezétől. Oly általános az elkezeredés, hogy alig lehetett fékezni a népharag kitérését s a választási elnök esti 11 óratól éjjeli utáni fél háromig nem merte kihirdetni az eredményt, kibőjtölték a tömeget, megvárták míg eloszlik a nép s csak akkor merték a már pusztá török hirdetni ki a szőgyenteljes diadalt.

De lássuk, milyen volt ez a „tisztá” választás.

Pártunk segítségére önként ajánlkoztak a hívek szavai. A választási kötségek nagy része adakozásból folyt be, az egész intelligens ifjúság, az iparos osztály, kereskedők, birtokosok, honoratiorok, szöval a független polgárság túlnyomó nagy része bámulatos és lelkesült tevékenységet fejtett ki érdeklünkben.

Az ellenpárt, mely előbb az egész mozgalmat semmibe vette, a mult hét végéfelé már kezdte észrevenni, hogy baj van. Önként ajánlkozó őszinte hívek híján mozgósította tehát az uralmon levő klikk minden íjátfiát, minden rokonát, minden tőle függő embert a legutolsó leibdenierig. Korteskédtek a takarékpénztárak emberei, a hivatalnokok nagy része és a hivatali remélők urak, de nem volt egyetlen olyan kortesük sem, akiről tudnók, hogy érdektelen igaz meggyőződésből korteskédtek a kormánypart részére.

Most nincs tejtünk, de még el fogjuk mondani, kik és mily módon üzték a korteskédést, elég legyen itt anny, hogy folyt a bor és pálinka, zsákszáma vitték ki a falvakra a finom szivarokat, sok helyütt titokban működtek a hivatalos közegek, de hiába volt mindez, hiába járta be a falvakat Dókus Ernő négyes fogattal, ezigánymuzsikával, mégis a választás reggelén magának a városnak hangulatából és a falvak választóinak bevonulásából is már tudni lehetett, hogy a függetlenségi pártnak van kilátása győzelemre.

Ekkor kezdte meg az ellenpárt azt a gyalázatos harcot, melynek egyes részleteiről most csak azért nem számolunk be, mert az egészről a bíróság lesz hivatva a leplet lerántani. Örült hajszával a legtör-

vénytelenebb módon fogdosták a szavazókat, különösen este fél 9 után, mikor a függetlenségi párt mindezek dacára 95 szavazattal többségben volt. Halomszámra érkeznek hozzánk a feljelentések vesztegetés és egyéb törvénytelen cselekedetek miatt. Önként jelentkeznek a tanúk — adataink vannak igen sok uri ember, igen sok hivatalnok, a városi polgármester s első sorban maga a választási elnök ellen.

Igen, a választási elnök ur a választásnál sok mindent oly ravaszul intézett, hogy az már nem pusztá ravaszágnak tekinthető. Hogy mért kellett kordont vonatni a „Vörös Ökör” mellett, hogy a kormánypart választók a kordonon kívül juthassanak a választási tanyára, míg a mi választóinknak miért kellett épen a Vörös ökör előtt leszállani a kocsikról, aztán a kordonon és a nagy néptömegben keresztül menni gyülekező helyükre, hogy miért kellett a „Vörös ökör” előtt a polgármesternek s magának a választási elnöknek a mi szekereinkről leszálló választóink közé elegyedni, hogy ki és miért akadályozta meg választóink élelmzését, hogy mi minden történt maguk a szavazatszedő bizottságok előtt, hogy hányan szavaztak le törvénytelenül akkor, mikor községkülső két előjárásági tag jelen nem volt, hogy hány Amerikában lakó tót helyett szavaztak mások, mindez a bírói eljárás fogja teljesen tisztába hozni.

Ki fog tűnni, hogy azok a kormánypart kortesek, kik a Vadász-kürt szálloda kerítésére mászva osztogatták a pénzt választóink között, hány szavazót csaltak át az ellenpártba, hogy a záróra alatt miért mehettek a Dókus párti választók a fogházépületen keresztül a megyeháza szavazóhelyiséghez, míg a miénknek kettős kordon állotta útját, hogy miért huzta halasztotta a választási elnök az egész szavazást, úgy hogy Olasz-Liszván, ahol 1500 választó szavazott le, már d. u. 3 órákor, nálunk pedig, hol 1800-an szavaztak, csak hajnal felé hirdették ki az eredményt.

És ennyi erőszakosság dacára is csak 68 volt a szavazat többségük. Ha leszámítjuk a vesztegetésért szavazókat, legalább ugyanennyivel kisebbségben lettek volna, ha leszámítjuk azok szavazatát, kiket az etetés, itatás, jó szivarok nyertek meg, csufos kisebbség lett volna a kormányparté, ha pedig azok szavazatát is leszámítjuk, akik félelemből kényszerítésből, vagy jegyző, bíró, pap által elámitva szavaztak, alig néhány szavazatot nyert volna a Dókus párt. Az a büszke párt, mely

uri göggel hirdette mindig legyőzhetetlenségét, mely mindenha azzal dicsekedett, hogy a polgárságnak csak igen csekély része van ellene, az a párt, mely oly annyira biztonságban érezte a talajt lábai alatt minden tunyasága és tehetetlensége dacára is, hogy nemrég egyik fő pártvezérük a képviselő beszámolóján már annak unokácesését is mint leendő sátoraljaújhegyi képviselőt és a nagy-apa utódját, omlogette, akár csak valami dynasztiát.

Most ez a büszke párt kénytelen belátni és nyilvánvaló lón mindenek előtt, hogy az ő uralmuk megtört, hogy a mandátum elvesztése már nem idő kérdése, mert most is csak a legigazságtalanabb úton tudta azt megtartani.

Hisszük és reméljük, hogy ha csak egy mandátum is lesz Magyarországon, melyet a Kuria igazságos ítélete megsemmisít, a sátoraljaújhegyi kormánypart képviselő mandátuma lesz az.

Visszalépés után

Szerencs, 1901. okt. 1.

Visszakerültem hét hazos vándorutamból esőndes szobámba, íróasztalomhoz ismét, ahonnan rózsás reményekkel indultam el a Kossuth Lajos elveivel és a hova csalódva tértem vissza s ahol most keseregve töprengem azon, minek a magyar alkotmány, minek a szabadság? Hiszen ugy se tud vele élni s de-hogy tudja megbecsülni!

Független Magyarország! Önálló nemzeti állam!

Az én vágyaim, az én álmaim! Igazán csak álom, csalóka remény!

Üzöm, kergetem, mint a gyermek a himes szárnyu pillét, futok, rohanok napestig hasztalan s akkor öszserogyok s így alétan reggelre megálmodom.

Káprázatos fényben látom álomban Mátyás király budavári palotáját, látom a nyüzsgő magyar udvari életet, amint magyaros díszben magyar urak övezik a magyar királyt, látom fényes katonai egyenruhákban az önálló magyar hadserg vitéz tábornokait, akik a mi zengzengs bübajos nyelvünkön szólva vezényelik a mi déleleg katonáinkat, látom a mi fényben uszó kezékes fővárosunkat, amelyet a magyar ipar és kereskedelem tett nagygyá, széppé és irigyletté, látom a mi nemzeti önálló állami életünket, látom annak erőteljes lüktetését, látom országunk hajdani fényét, nagyságát, látom mindezeket s látok mindent, a mi után századok óta vágyakozik, sóvárog a magyar.

Reggelre ábrodve szédületes káprázatból kábultan ocsudok föl, szívem még hangosan dobog, agyam lázban ég, szemem előtt ismét ott röpdes a fényes szárnyu pillangó, előrem, már csak a kezem kell kinyújtani érte. Fölugrok, tűzbe veszem ismét kergetem hegyeken és völgyeken át s a pillangó száll, száll tovább-tovább, én pedig mindegyre maradozok, eröm hanyatlak, lábaim megroskadnak, s kimerülten rogyok ismét — a sivar földre!

Ujból az álom, ujra az ébredés. Így kergettem én most hetek óta napról-napra a magyar függetlenségi eszmét, keresve-kutatva az emberek között, van-e ez eszmének még hívője, támogatója, harcosa, Tudnak-e még nálok is lelkesedni azért?

De ahol jártam, mindenütt csak azt láttam és mindenhol azt tapasztaltam, hogy ninc már, aki a Kossuth Lajos eszméért lelkesedni tudjon, nincsenek önzetlen hazafiak, nincsen igazi magyar s a haza iránti rajongó szeretet rég kihalt a magyar ember kebeléből.

Az anyagiasság, az önző egyéni érdek, a haszon, a pénz az uralgó ezután fut, száguld vakon a tömeg. Háttérbe szorul e mellett minden, jellem, tisztesség, becsület, önzetlen hazafiság, mind-mind letűnt eszmé-

rát lerázva magáról nem is ember de égnek szülötte.

— Hogy ha ő tudnók, — de miért is nem tudok! Évem még a tavaszt se lépte át, szívemnek érzem még melegét, de hitem, hitem, óh az megfagyott. Élttem egy alvajáró, járok, kelek, hová, minek, miért? Ha kis babáim — pedig kedvesek — örömtől repdesve futnak előmbem, s már messziről kiáltják: »a kis mama!» azt hiszem, fészket rakott szívomban a szeretet, de ez csak egy perc, s mikorára mosolyogva az ölemben érnek, hideg ajkának esőjka fogadja őket.

— A frigynek, mit nem a szív kötött, nincsen otthona, füstölő kandalló, csak a szemet marja, a nélkül, hogy melegét árasztana, e ridog falak közt a kisdedegek kacaját a szív nem vizsgálgozza. S a hivatalos esők, minek nincs vére, egész valódát végig borzongatja s vonaglasz alatta, mint kígyómarásra.

E hideg légtör megdermeszti a gyermekok szívét, s terjeszti a sarkok örök jégmezéjét, minek karjai közt megfagy a nap maga, s elszányul, mint a páma észak üvegűháza fala közé zárva. Az érdek házassága a boldogtalanságnak tenyész melegégya, ha az emberek tudnák, pár

rongyos forintért minő nyomort vesznek, nem ültetnének önzést a szerelem helyett. De mond, te, kit senki és semmi nem kényszerített, hogy Vetésnek neje légy, ha nem szeretted, mért nyujtát kezéd?

— Haha, és ezt te kérded? Kin úgy esüngtem, mint virág a napon, kinek egy nyájas szava, mint menyegyei zene, rezgésbe hozta idegeimnek összes szárait! A párnám beszélne könnyem záporáról, mit ma a remény, majd a kétség öntözze, még a közsikla is megszámna engemet. És ez négy éven át ment minden panasz nélkül. Sokszor azt hittem, az örület fog el, és sirtam, sirtam az éjnek sötétén, s nappalra ajkaimra mosolyt erőltettem Te kérded, kinek csak látása viharos tengerre korbácsolta szívem, és csak az nap éltm ha közelében lehettem, akkor is a féltékenységgel ezer fejű szörnyre kinezott szüntelen.

Ha láttam kis madárt, meleg fészket rakva párvával boldogan, vígan csioseregve, hányszor sóhajték fel, miselatt a fakó, a kaján irigység szívem marcangolta. Így éltm négy éven remény, kétség között, szikkadt Sahara vándoraként hűs forrást keresve. Te tudod, az napon, ott a vendéglőben kitért a fájdalom, meg-

eredt a könnye. Vagy tán azt se tudtad, hogy érted hullt zápora, mert akkor már érzém, hogy mindennek vége. Mit bántam én aztán, bárki kéri kezem. Jött Vetésy, oda dobtam magam. Mit adhattam neki? Csak a kezemet. Hogy te meg nem értéd, szívem eltemetted.

— Hogy oly mély legyen szíved, mint a tenger mélye, ahol a nemes gyöngy kagylóba rejtozik, sose hittem volna. Szemednek mosolya úgy szállt egyről másra, mint a himes pille virágról virágra. A látszat ellened, melletted volt szívem, erős volt ez a harc, majdnem összetörtm.

Itt vagyunk lakásod átjárója alatt. Sokat vesztünk, de zárjuk le a mul-tat. Fogadd el a szívem egész osztatlanul, tied az, mig dobban, tán még azon is túl.

— Ah Elemér! s göresösen szorított puha karjaiba, esókolt szenvedélyvel, nem egyszer, nem százszor. Imádlak, szeretlek! s forró könnyeivel, mint déli nap leve, égette a szívem, mig egész alétan ott pihent keblemen. Majd mint mély álomból, hirtelen felrozzent, s elfúló hangon ismétlé: „Imádlak, szeretlek, de tied nem leszek, téged nem csallak meg.”

Szemere Emil.

nyek, a melyek az új században mindinkább ismeretlen fogalmakká válnak.

Kossuth Lajos szülőföldjén nem találnak vizshangra saját eszméit, elsimítják azokat, a lengő bankok rozgái és az ezüst koronák hangos csengései. A tiszta választások nagyobbné dicsőségre és megdicsőítésre adják-veszik az egyént, ki hogy kél? A különbség csak az, hogy a rá tartiak a nagyképűsködők drágábbért adják el magukat a szegényebb őrüdnél, de ezek után büszkén is verik mellüket, hogy ők hű fantomok után nem szaladnak, ábrándképet nem tűznek, hanem az adott helyzettel megalkudva, adják oda sokszor nagyon is túl licitált voksukat.

Vevő azonban mindenkor akad!

Igazán megbotránkoztató nem — kétségbeesítő állapot az a vaksg, melylyel áltatják magukat az emberek. Nem bírnak öntudatra ébredni de meg se is lehet nekik magyarázni, hogy árulást követnek el önmaguk és barátjuk ellen mindannyiszor, valahányszor csak meggyőződésük ellenére pénzért, anyagi előnyért becsatják áruba elveiket!

A lelketlen kufárok ocsmányi hada szemérmelen cynizmussal jár-kél szabadon most is — épen mint azelőtt, — a tömeg között, s épen nem kell lámpással keresnie a hozzájuk méltó vásári portékát. Agyafurt észjárásuk minden raffinériáját összeszedik a törvény kijátszására és mindazt a tisztességes embernek tehetetlenül kell néznie és látnia, mert a törvény által követelt formális bizonyítékot, amazok körültekintő, óvatos — de minden esetben utálatos és galád — eljárása miatt beszovaltatni, merőben képtelenség, de ezt a silány, faji sajátágát minden lépten nyomon eluraló, hazaló szöpredek népseget leleplezni, pellengérré állítani, s a közmegegyésnek oda dobni, ugyan- csak a törvény tökéletlen alkotása miatt, szintén merőben lelketlenség.

Mert hiszen a törvény nem tilt hatja meg egyetlen képviselőjelöltjének sem azt, midőn kerületét végig járja s valamelyik falujában egy kövér ludat meglát, hogy azt 20 forintért meg ne vehesse, vagy egy másik faluban egy süldő malacért 30 forintot ne fizessen, de kétségtelesen, hogy ilyen s e féle dolgokat jó ízlésű jelölt, a választások készében, különösen olyan választókkal szemben, kik kevésbbé huznak a jó kedvű adakozó jelölt felé — minden világos célzat nélkül — nem eszelecszik meg.

Vagy azt sem tiltja meg a törvény pl. hogy egy jelölthöz nagyon közel álló választó — mondjuk a sógora — gazdaságában, minden harmadik éjjel összedül a szóna kazal vagy a vihar megrongálja a tetőjét s 3—4 falu választói sietnek segítségére, akiknek jóindulatát, hálafulnesság lenne hasonló szívességgel nem viszonzani, kész tehát áldomás írás! Tiszta dolog, ezért senki sem vonható felelősségre! pedig ismét más lapra tartozik, hogy a véletlen különös játéka folytán mindez a külszöbön álló választások idején történik, mert hiszen ennek idő- és célzertisége tán kétségbevonható, de mindenesetre kezlet a közhöz!

Azonban ki tudna a galádán-galádabb dolgokat felsorolni, melyekkel lépten-nyomon kijátszák a törvényt és amelyeket ezek dacára sem sújthat a törvény?

Dicsőretea dolog, hogy a hatalom megszűnt érvényesítési befolyását, illetve föltűnést keltő módon nem érezteti a régi nyomást, annál erősebbre tehát, ha a hiszékeny és tudatlan emberek jámborsága és tudatlanságával visszaélve, semmi mód és eszköztől nem riadnak vissza egyes jelöltek, hogy célt érhesenek.

Azok a kerítők akik kiülnek a népből az erkölcsi érzéket, azok a lélekűfúrok kik a törvény megkerülésével és nyílt kijátszásával vásá-

rolják meg a többséget és mindazon jelöltek akik semmiféle szennyes eszköztől sem riadnak vissza, csak hogy sikerrel kerüljenek ki az urnából: egyformán kell hogy bűnhődjenek s egyformán kell, hogy a törvény teljes szigorával sújtassanak. Mert ezek bűnösek annál, akit megtevesztenek, félrevezetnek, és megvásárolnak. Tagadhatlan a tömeg corumpált teljes mértékben, de a jelöltek tették olyanná.

Az én kerületemben sem igen változtatják az eszközöket. Kerület utakon, de meghatározott jogcímeiken folyik az etetés és itatás és sub rosa — meg vagyok róla győződve — meggyőződve is. A nép pedig elég hasonlós és hazafiatlan, hogy undorral el nem fordul megrontóitól, a tisztesség és becsület savára pedig nem hallgat.

Ily körülmények között leszereltem, mert azt a lobogót, amely alatt én mentem a harcba, szennyes eszközökkel bemocskolni semmi körülmények között sem akartam.

Haza jöttem tehát és most, különösen most esemdes magányomban — mert oda kívül annál jobban folyik a vásár — háborgó lélekkel töprengem: minek a magyarnak a — szabadság?

Kovács Gábor.

A bodrogközi választás.

Sennye István báró „szabadelvű-párti” Komjáthy Gábor függetlenségi és 48-as Kossuth párti ellenében 170 szótöbbséggel képviselővé választott. A mágnás kerek által megfoltított és megreperált „szabadelvű” lobogó győzedelmesen került ki a választási küzdelemek izzó hévéből. A bodrogközi mágnások az utolsó pillanatban megretentve a Bodrogközön teremtette állapotoktól és következményektől — csak a koncessió árán tudták kicsikarni az ugynevezett szabadelvűségnek győzelmet, mely koncessiónak mi a szabadelvűségnek igaz hívei csak örülni tudunk, de egyeseknek a függetlenségi zászlótól való elpártolása a szegénybélyegét süti mindazoknak, a homlokára. Kik az utolsó pillanatban megtántorodva veszni engedték Kossuth Lajosnak szent lobogóját, mely nem kompromissumokkal, nem alkudozásokkal gyűjti zászlója alá a hazának összes polgárait, hanem a szabadság, egyenlőség és testvériség rajta ragyogó isteni ígérvél.

A függetlenségi zászló győzelme a Bodrogköz eddigi vezetőinek végleges bukását eredményezte volna, és amit a szabadelvűség ellenségei kompromissum útján nyújtottak Bodrogköz egyik társadalmi osztályának, elérhették volna ők dicsőséges küzdelemmel — és nem kellett volna egyes árulóknak a szegénybélyegét viselni örökké homlokukon.

A bodrogközi kereskedőknek és a függetlenségi zászlóhoz szegődött ad hoc híveknek öt tagu küldöttségét Majláth József gróf, a bodrogközi szabadelvűpárt elnöke ugyanis tanácskozássra hitta meg a bodrogközi takarékpénztár tanástermébe, hol kijelentette nekik, hogy beismeri, miszerint a szövöttekzetek létesítésével hibát követet el, azok nem is váltak be, és majd ezen hibát jóvá igyekszik is tenni.

Ez mind igen szép a gróf nrtól, mi is elismerjük, hogy a nép sorsán ő segíteni akart, de a mozgalmat és vállalkozást nem helyes mederbe terelte, sőt ezáltal a kereskedőket is a socialismus karjaiba kergette. És csak örülni tudunk azon, hogy tévedését belátva, a szövöttekzeti akciót, teljesen elejtette. A földművelő nép ugyanis a mely szövöttekzeti részvényekkel rendelkezett, úgyszólván már fényűzésre adta magát és amely nép eddigi kenyeret és szalonát fogyasztott reggelire, a kis részvény tőkétét kávéra, theára, vaníliaa fogyasztotta el. A szegényebb földművelnek pedig mitsem használt, mert ennek évi fogyasztása 20—40 kort sem tesz ki.

Majláth gróf ur kijelentése után,

mint honmentő apostolok szaladtak széjjel a tanácskozáson részt vet nagynevű férfiak, kik tulajdonképp az egész Komjáthy mozgalom kezdeményezői és értelmi szerzői voltak: Reich Lázár ur, Gottlieb Soma ur Östreicher Lázár és Rubin Mihály urak, a bodrogközi, ami Majláth Gyula szerzői, Zinner Mór ur, Frieder Zsigmond ur és az Weinberger József dr. ur.

Ide iktatjuk, a honmentők neveit hadd fényeskedjék az örök dicsőség nekik azért a csuf árulásért, a mit az igaz szabadelvűségen elkövettek.

Vegyük pedig az elismerés koszu-ruját, mindazok a derék polgárok, a kik az utolsó pillanatig sem tántorodtak meg hívségükben és akik ha a zászló diadalát ki nem tudták ugyan vivni, de megmentették, annak a szent lobogónak és önmaguknak a — becsületét.

A homonnai választás.

A homonnai választókerületben gr. Andrásy Sándor egyhangulag lett megválasztva. Az eredmény kihirdetése után nagyszámu küldöttség ment az ujonnan megválasztott képviselőért. Lelkes éljenzéssel fogadták, midőn a választó polgárok között megjelent.

Választás után ősi szokáshoz híven a „Nagyvendéglőben 200 terítékű ebéd volt. A 3-ik fogás után Szirmay Pál, a választás elnöke Ó Felsőgre a királyra emelte poharát. Beszédét a jelen voltak állva hallgatták meg. Utána gr. Andrásy Sándor megköszönte a választó polgároknak a személyébe helyezett bizalmat s ígerte, hogy tőle telhetőleg fog az ország és kerülete érdekében munkálkodni, Azután Lehotszky Endre szinnai esperes-plebános nagy örömmel konstaltja, hogy míg az ország s a megye más kerületeiben harcz folyik a mandátumért, addig itten csak egyét jelölünk, csak egyet választunk (?) Utána Tulkovits József domasai plébános emelkedett szólaşra s kimutatja, hogy a képviselőnek elsősorban az ország érdekében kell munkásságát kifejtenie és csak azután és a megengetett kereteken belül helyezheti előtérbe kerülete érdekeit. Kéri az ujonnan megválasztott képviselőt, hogy ő is első sorban a haza javán munkálkodjék és ne feledkezzék meg a legzűkségesebből a népoktatásról s főleg arról, hogy ezen a téren választókerületében még igen sok a tenni való. Szavait szünni nem akaró éljenzés követte. Harashty Miklós altalmába vette a szabadelvűséget, kimutatni akarván, hogy ez az egye dűti a mi bennünket boldoggá tehet.

Rés László ev. ref. lelkész Harashty Miklósrá emeli poharát, mert úgymond, neki köszönhető a mai szép eredmény: az összetartás, az egyhangú választás. Bilary Emil menyasszonyhoz hasonlítja a választókerületet és völégényhez a jelöltet. „Sokat beszél a völégényről és felköszönti a násznapot: Szirmay Pál vál. elnököt de megfedekezik a menyasszonyról: a kerületről. Kutka István védelmébe veszi a nemrég meghurcolt és hazafiatlansággal vádolott gör. köth. papságot. Doby Antal 48-as honvéd hazaszeretetre buzdítja polgártársait és bizik jobb a szebb jövőben, mert úgymond: egy olyan ország, kinek egy Hunyadija, Rákócziya, Széchenyiye, Deákja és Kossuthja van, nem veszhet el soha. Bogdányi Tivadar szedliczkai gör. kath. lelkész nagy zaj közepette mondott igen hazafias beszédet, de szavait senki sem hitte el, senki sem vette komolyan, mert tudva van róla hogy ő az a bizonyos „prókátor”, ki a „nyolcak” védelmére kelt s aki a „Zemplén” hasábjain kimutatni igyekezett, hogy van az országban és Zemplénvármegyében „orsz” nemzetiség, és hogy a „ruthén” papoknak e nép nyelvét fejleszteni, művelni, s nemzeti büszkességét (?) ápolni kötelesség, s aki a történelmi

tradíciók dacára a magyar nemzeti államot, nemzetiégi államát szeretné deklarálni.

Nyilatkozat.

A választási mozgalmakkal lévén elfoglalva, tudomon kívül került a Felsőmagyarországi Hirlap szombati, f. évi szeptember 28-iki számába a bodrogközi kormánypárt mozgalmáról szóló tudósítás. Kijelentem, hogy ennek a tudósításnak báró Sennye István ur személyé ellen irányuló tendenciájával nem értek egyet, avval solidaritást nem vállalok és sajnálom, hogy a cikk ilyen tendenciózus formában jelent meg, mert báró Sennye ur személyét minden tekintetben kifogástalannak ismerem, és mert a személyeskedésnek mindig ellensége voltam.

Sátoraljuhely 1901. október 4-én.

Buza Barna.

HIREK.

Október hatodika.

Ötvenkét esztendeje már, hogy a világtörténelem legnagyobb gazsága gyászának, kétségbeesésnek sötét takaróját borította eltiport szegény magyar hazánkra.

S a gyász még se szűnik, sőt csak nagyobb lesz évről évre.

Kétszeresen gyászolhatunk az idén mi zempléniek.

Lezajlottak a képviselőválasztások, és Zemplénvármegye képviselői közt megint egy hűve sincs annak az eszmének, amelyért a vértanúk életüket adták.

Vagyunk a mi voltunk: a leglabancabb vármegye.

Nem a nép romlottsága, de orőszak, vesztegetés, önként okozta bukásunkat.

Dicső vértanuinak, milyen hiába haltatok ti!

Az igazságot most is úgy üldözik a jogtípró gazerőszak most is olyan szemérmelenül uralkodik, mint akkor, mikor tiszteket legyilkolt.

De hiszük, hogy van isten! Hiszük, hogy eljön a bűnök büntetése, az eltiport igazság feltámadása.

Ez a hit, ez a bizalom gyújt raménysugárt, a gyásznak abba a sötét éjjelébe, amit a ti legyilkolástok, amit a mi igazságunk erőszakos elgázolása lelkünkre borított.

— Hibaigazítás. Mai vezércikkünkben a harmadik hasáb 23. sorában véletlenül beesuszott egy csak szó amely nem oda való. Így kell olvasni: hogy ha nem rongy papir az 1899: XV. teikk . . . stb.

— Október 6-ika a főgymnasiumban. A helybeli főgymnasium „Kazinczy-önképzőköré”, holnap, vasárnapon az intézet rajztermében az iskolai ének- és zenekar közreműködésével tartalmas műsorú kegyeletes ünnepélyt rendez, melyre a diákok tinnepélyei iránt érdeklődni szokott, közönség szívesen láttaik.

Nyilvános köszönet.

A befolyt képviselő választásnál a sárospataki főiskola jogász és theológus ifjúsága pártunkat és zászlónkat lelkes és sikeres támogatásban részesíteni volt szives

Fogadják hazafias készségeiktől egyenként és összesen hálás elismeréstinket.

A sátoraljuhelyi függ. és 48-as párt üzenete.

— Véres választás. A nagymihályi választáson volt málczai választók pörül jártak. Este felé a mint a fent említett választók szekereken haza felé tartottak, Lazony község lakosai dorongokkal, kapakkal s kövekkel várták. Egy-egy szekérhez 4—5 ember ugrott, s minden szó nélkül lerántották a szekéron ülőket a földre, s úgy ütötték. Az ügyesebbek megmenekültek a lovakat a mezőnek irányítva, mert az út el volt állva, De még a mezőkön át mene-

külöket is üldözni kezdtek szokereken. Szincsek M., Poprik I. és Szincsek I. málezai lakosok annyira összeverték, hogy csak nagy nehezen lehetett őket életre kelteni.

Holnap, okt. 6-án, mint lapunk zártakor értesülünk, az aradi vör tanuk emlékére szokásos gyász isteni tisztelet nem a róm. kath. templomban, hanem az ev. ref. templomban fog megtartani d. e. 9 óra kor.

KÖZGAZDASÁG.

Emlékirat

a borértékesítési szövetkezetéről.

Sokan és nem alap nélkül tartanak attól is, hogy a szövetkezetek nem bírnak meg küzdeni az ellenérdekkel által mesterségesen támasztott nehézségekkel. s rövid életűd után a kezdet fokozatát sem lesznek képesek átélni. Mert az természetes, hogy a nagy kereskedő, a közvetítő kereskedelem, az alkusz, üzleti létében érzi magát megtámadva ha ezen feltételekben van, hogy ezek a szövetkezetek megerősödve idővel a Tokaj-Hegyalja összes termésének forgalomba hozatalát magukhoz ragadhatják. S így nem volna esodás, sőt a verseny természetéből és kényszerűségéből önként folyik, hogy a termelők szövetkezése az ellenérdekek, szövetkezést fogja maga után vonni, melynek titkos és épen ezért ellenőrizhetetlen eszközei igen sok birtokost fognak visszariasztani a szövetkezetbe való belépéstől s más oldalon pedig le fogják beszélni az érdekközösségben álló kereskedő osztályt a szövetkezeti borok vásárlásáról.

Egy nagy, az egész hegylajt magába ölelő szövetkezetnek létesülését pedig lehetetlenné teszi az egymásért s az üzletrészek öt, vagy tizeszeres értékű terjedő jóállás, melyet a más községekkel ösmertelen egynekért elvállalni nem volna senki se hajlandó. E részben egyébként szövetkezeti törvényünk is parancsolólag intézkedik és megtiltja oly szövetkezetek létesítését, melyben a tagok egymást ne ösmérjék s egymásnak vagyoni képességet, munkásságát s örökösli tulajdonosságát megbírálalni képesek ne legyenek. És ez ökből egy-egy szövetkezet létesítését csak ugyanazon, vagy egymással közeli érintkezésben álló szomszédos községek lakosai és birtokosainak engedi meg. De ha elgondoljuk, hogy az egész Tokaj-Hegyaljára kiterjedő szövetkezés mily óriási bormennyiséget halmozna fel, melynek kezelése ellenőrzése és egyöntetű üzleti igazgatása egy egész sereg központi és vidéki hivatalnok tevékenységét absorbeálna, ezek a nehézségek, valamint az egyes vidékek versengése és üzleti ellentétei mihamar felrobbantanák egy ilyen gyu anyagokra rakott nagy arányú szervezkedés épületét.

Szervezkedésünknek tehát komeklyan kell ezekkel a nehézségekkel számolnunk és meg kell keresnünk azokat a módokat, melyek a borterlemelés és borforgalom terén gyakorlatilag működő kereseti ágaknak egy táborba való egyesítésére alkalmasak, hogy senki kenyerétől meg ne fosztassék, hogy közös boldogulásunk útjába ne ömögünk emeljük az áthághatatlan torlaszokat s temetkezzünk botorul azoknak romjai alá.

A kereskedő osztály panaszokodik, hogy üzleti forgalmát a magyarországi borhamisítások világgá kürtölése, a bortörvény s annak alapján hosszú marasztaló ítéletek hírlapi közzététele és az ennek folytán beállott általános bizalmatlanság tette tönkre.

Ez a felfogás merőben téves. Mert a bizalmatlanságot alapjában a borhamisítók idézték fel és termelésünk

a rák fenéjével szemben további tétlenségben maradunk oly dolog volna, mintha műtő orvos bizonyos hallba eresztene betegét csak azért, mert annak a sikeres operáció a műtét végrehajtása közben fájdalmat okoz. Nekünk is át kell ölnünk tehát ezeket a fájdalmakat, hogy azok árán életünket meg menthessük. De az bizonyos, hogy az elterjedt bizalmatlanságnak az elosztása igen lassan menne a megbízható egyes kereskedelmi cégek szolid üzletvitelétől. Holott az államilag is támogatott, törvényes ellenőrzés alatt álló testületek segítségével az a megrendült-bizalom bizonyára gyorsabban helyre fog állni s a kereskedelmi forgalom utjából azt a nagy akadályt mihamar eltávolítandja. — Mert — fájdalom — a borhamisítás és a jogtalan borhazásítás izlete dus hasznót vet és így a jogos téren mozgó szolid kereskedőknek oly versenyt csinál, melynek — magukra hagyatva — ők is áldozatul esnek.

Ez a tisztességes kereskedő osztály van tehát hivatva arra, hogy velünk karöltve a szövetkezeti ellenőrzés alatt álló borok vásárlása és forgalomba hozatala által, a bel és külföld bizalmát visszaszervezze és borkereskedésünk fellendülésének útját egyengesse.

A forgalmi viszonyok illetén fordulatában aztán a közvetítő kereskedelem, mint töké gyümölcsötöző üzletig is mihamar meghonosul, és kihatásában a borok kelendőségét mozdítja elő a kereslet fokozása által.

Ami pedig az alkuszok osztályát illeti, ezek találkoznak a legnagyobb ellenszenvvel a termelő közösség sorában, könnyű meggazdagodásuk miatt. Pedig az alkuszok a borforgalom terén nélkülözhetlenek. Mert hány meg hány üzleti kötés maradna el alkuzsi kösbénjárás nélkül, ki az érdekellentétben álló feleket végre is megegyezőre bírja, ki bizalmasa a vevő cégnek, azt a borok minőségéről idejekorán értesíti, a pinécébe rejtett árut felfedezi, az eladó borkészleteket itt is amott is nyilván tartja, a megkötött vételeknél megbizottja, a vevőnek a borok további pinécézése s esetleg kezelésénél azok elszállítását, melynél a vevőt helyettesíti, a borokat megtölti, a szállításra előkészíti s vasutára adja s így a vevőt igen sok utazási költségtől megkíméli, mely költségek bizonyára a vételár megállapításának mérlegén könnyítenek a termelő javára.

Ha az alkusz abban a hatás körben mozog és becsülettel szolgálja mindkét szerződő fél érdekét kiktől javadalmazásban részesül akkor az ő működése hasznos és a borforgalomra nézve üdvös. De ha hivatásának félreismerésével magán spekulációkra vetemedik, kipuhatólja és kiszámányolja a megszorult helyzeteket s akkor képest nyomja a borárakat és licitál saját jutalékára a termelőknél s ott ahol nagy vételi előnyt teremtett maga veszi meg a bort, hogy azon dus haszonnal tovább adjon, az ily tisztességtelen üzlekedés nem szolgálhat javára a köznek és nem esoda, ha az ilyen alkuszok ellen a nép hangulat el van keserve. Az alkuszok osztályának törvényes szervezése s feladatainak közzé kell tehát sötölünk.

Ekkor aztán szervezkedésünk az alkuszok érdekeit sem fogja sérteni s kiadja annak részét, ha az ügylet az ő fáradozásainak az eredménye. Sőt itt az ő kereslet könnyebb és fokozottabb lehet, mert már nagyobb tömegekben és hiteles minőségben vannak összegyűjtve a bók. A szövetkezetek legfőbb érdeke borainak gyors értékesítésében áll, miért is a közvetítés díjjáról az alkusz javára könnyen lemondhat, nehogy a szövetkezet tagjai e címen kétszeresen megadóztassanak.

Láczay László

Nyilatkozat.

• A Zempléni Ujság mai száma célzatos rágalmatok közül a függetlenségi párttól és rólam, az én választási beszédeimről.

Kerdek, hogy ezeket a dolgokat a főszerkesztő írta-e, vagy a felelős szerkesztő?

Mert ha ifj. Meczer Gyula írta, akkor kötelességem reflektálni rá, — de ha Biró Pál ur, a tavaly még függetlenségi lapszerkesztő, most kormánypárti főkortes írta, akkor tudomást se veszek róla.

Hogy miért, azt Biró Pál ur nagyon jól tudja,

Sátoraljujhely, 1901. okt. 5.

Buza Barna.

KRONDORFI A LEGJOBB NYÁILKAOLDÓ GYÓGYVIZ.

A szerkesztőség üzenetei:

H. Gy. Szinna. Az itteni választás okvetlenül meg lesz támadva.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA

MIÉRT

van annyi utáztat?

MERT

valódi Eisenstädter-féle

Linoleum padló zománc

a törv. bej. „vas lovag” védjeggyel a legjobb és legartósabb fénymáz puha padlóknak és konyha bútoroknak bemázolására

Az Eisenstädter-féle

Linoleum padló zománc

egy óra alatt kenésre szarad, bámulatos in szép fényvel bír és tartósság tekintetében eddig felülmúlhatatlan. A következő változatokban kapható: 1. sz. sárgásbarna. 2. sz. sötétbarna 3. sz. mahagonbarna. Nagy elterjedtségéért fogva

Linoleum padló zománc-

unkit különböző hason hangzásu nevek alatt értéketelen utáztatásokkal hamisítják, miért is kérjen mindenki kizárólag csak Eisenstädter-féle Linoleum padló zománcot, a törv. bejegy-

zett „vas lovag” védjeggyel.

Eisenstädter Testvérek

lakk és festégyára, Bécs

1041. V. 1901. végroh. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sátoraljujhelyi kir. jbirósági 1901. évi S. p. 1. 6168. sz. végzését követően hivatalból képviselt Cziráki István sárospataki lakos javára Kántor Mihály sárospataki lakos ellen 250 kor. s jbr. erejű 1901. évi június hó 8-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján felül foglalt és 1470 kor. becsült következő ingóságok u. m. telen, ökrök és hízi bútorok nyilvános árverésen eladandak.

Mely árverésnek a sátoraljujhelyi kir. járásbíró 1901. évi V. 2882. sz. végzőse

folytán 250 K tőkekövetelés és eddig összes ennek 1901. évi április hó 1 napjától járó 5 százalékos kamatai és eddig összesen 20 kor. 84 fillérben bíróság már megállapított költs. erejű Sárospatakon alperes lakásán leendő eszközzésére 1901-ik évi október hó 17-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megegyezéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbet ígérőnek becsíron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az előírtrendű ingóságok miköz is le és felülfoglaltatás s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik. Kelt Sátoraljujhelyben, 1901-ik évi szeptember hó 19-ik napján.

Tomasovszky, kir. bír. végrehajtó.

Tk. 3283—1901 sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A király-helmeczi kir. jbiróság mint tolekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a bodrogközi takarékpénztár végrehajtóának Laczkó Jánosné sz. Onda Mária végrehajtás szennedő elleni 500 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a sátoraljujhelyi kir. törvényszék (a k.-helmeczi kir. jbiróság) területén levő Lelesz község határában fekvő 1.) a loleszi 51-ik sz. tjkvben 625—627 hrszám alatt felvett ingatlanokból a Laczkó Jánosné sz. Onda Mária nevének B. 9 sorsza. álló egynegyed rész jutalékra 320 kor. 2.) az ugyanottani 405-ik sz. tjkvben 1277. 1467. 1614. (1673—1674) (2046—2047), (2125—2126) 2435, 2905, 2979, (3232—3233), 3617, 3686—3687, (4005—4006) 4240, (4683—4684), 4946 (—4947) hr. számok alatt felvett ingatlanokból a Laczkó Jánosné szül. Onda Mária nevének álló egyenyolcad rész jutalékra 334 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi október hó 21. napján délelőtt 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsírásának 10 százalékat vagyis 1,32 K. 2.) 33 K. 40 fill. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1. 3333. sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában. kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. t.-c. LX. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Király-Helmecz, kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1901. évi július hó 12-én.

Braun, kir. jbiró.

Egy jó karban lévő CZIMBALOM azonnal eladó.

Czim a kiadóhivataltban.

TROPON a legjobb tápláló és erősítő szer.

TROPON ötszörte táplálóbb, mint a hus melynek legfontosabb részét: **fehértényjét** tartalmazza.

TROPON növeli az **egészséges** test erejét, megakadályozza a **beteg** elgyöngyülését, siettetni az **idülők** megerősödését.

TROPON megbecsülhetetlen mind-ama betegségekben, melyekben könnyen emészthető és bőséges táplálékra van szüksége a betegnek.

TROPON nélkülözhetetlen táplálék a **rossz a gyomrok, betegek a betegek, gyöngék az idegek, akik verszényesek, közsvényesek tüdőbajosok, ozukorbeteg** és más olyan bajokban szenvednek, melyek a rendszer ételkel való táplálkozást lehetetlennek teszik.

TROPON nemcsak a legjobb, hanem a legolcsóbb fehértényékészítmény is. Ára: 100 grm. 1 kor. 20 fill.

TROPON kapható minden gyógyszer-tárban.

Bor eladás.

1889. évi saját termésti valódi hegyaljai

szamorodni és asszú bort
üvegenként is eladók.

Szamorodni 3 K. 20 fill. Asszú 6 K. Asszú finomabb 10 K. literenkint.

Lóvy Adolf,
könyvkereskedő S.-A.-Ujhely.

Hirdetések közzétételére

legalkalmasabb Zemplénumegyének legelterjedtebb

politikai lapja a

„Felsőmagyarországi Hirlap“

Hirdetmény.

A t. ez. közönség tudomására hozatik, hogy alulirt intézet földbirtokokra és S.-A.-Ujhelyben lévő házakra 10-50 évig terjedő

Zörlesztéses kölcsönöket

eszközöl.

A feltételekre vonatkozó bővebb felvilágosítással szolgál a

S.-A.-Ujhelyi Népbank mint Takarékpénztár.

Községeknek, tanyai gazdaságoknak

kitünő minőségű

POSTA-TÁSKÁKAT

ajánlja

Landesmann S. szíjgyártó Sátoralja-Ujhely

TÁROGATÓ

(Rákóczi tárogatója.)

A t. közönség egyik legkedveltebb fuvó hangszere. Kellemes és lágy mélabus hangja a fúltre kellemesen hat. Tanároktól, zenekapacitásoktól számos elismerés.

Ára: 30 frttól 70 frtig.

Stowasser-f. tárogató iskola zongorakísérettel ingyen
Hegedűk vonóval — — — 3 frttól 15 frtig.
Mesterhegedűk vonóval — 15 frttól 300 frtig.
Gordonkák vonóval — — 10 frttól 150 frtig.
Nagy bőgők vonóval — — 30 frttól 100 frtig.
Fuvolák — — — — — 2 frttól 100 frtig.
Szofnykürtök — — — — 14 frttól 20 frtig.
Czimbalnok — — — — 35 frttól 300 frtig.
Elopsztitta tál n HARMONIAK 3, 4, 5, 6, 8, kitünő erős hang 10-80 frtig.

Stowasser János

és. és kir. udvari hangszergyár

BUDAPEST, II. Lánchíd-utca 5. szám.
saját házában (a kereskedelmi ministerium mellett).
Magyarország legnagyobb és legelőkelőbb gyára.
Nagy képs árjegyzék ingyen és bérmentve.
Harmoniakról külön árjegyzék kérendő.
A párisi világkiállításon nagy aranyéremmel kitüntetve.

Az 1895. évi cairói s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon diszoklevéllel és arany éremmel kitüntetve.

Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodakban kitünő sikerrel használt külszer a

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatású köszvény, eszú, reuma, ischlás stb. ellen.
Hatása meglepő, a mennyiben gyakran még a legidültebb köszvény és eszú-fájdalmakat is már néhányszori bedörzsölésnél teljesen megszüntette.
Egy üveg ára használati utasítással 1 kor., erősebb 2 korona 40 fillér.

SZEGFÜ CRÉME szeplő, májolt, mitesser s az arez és kézbőr minden nemü tisztáltságai ellen. Főuri körökben is előszeretettel használva. Ára 1 korona.
SZEGFÜ POWDER a tein-nek üdösséget s finomságot kölcsönöz. — Fehér, rózsaszín s créme színben. Egy doboz 1 korona.
SZEGFÜ FOGPOR a fogak s foghús épségben tartására. A száját dezinficziálja, a fogaknak vakító fényt kölcsönöz. Egy doboz 80 fillér, fogkefe 1 kor.
SZEGFÜ SZAPPAN a legfinomabb toillet szappan, kiváló kellemes illattal. Egy darab 80 fillér.
HAJ-ELIXIR a haj hullás, kopaszodás, fej-korpa s hajkikopás biztos meg-gátlására szolgál. Egy üveg 3 korona.

TOKAJI CHINA-VASBOR legkitünőbb minőségű hegyaljai borból készítve. Kitünő s biztos hatású szer vérszegénység, sápkór s idegesség ellen. Gyermeknek kellemes ízénél fogva igen szívesen veszik be. Fél literos üveg 5 korona, 1 liter 9 korona.
TOURISTA OLAJ az egyedüli biztos szer bőrvastagodás gyökéres kigyógyítására. — Egy üveg ára 70 fillér.

Az összes bel- és külföldi különlegességek
szappanok, parfümök, pouderek és arczkenőcsök.
sebészeti eszközök és kötszerek rakláron vannak.

Kapható csaknem az összes gyógyszerárakban.
Postán utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése után küldi a készítő:

WIDDER GYULA

gyógyszerész, Sátoralja-ujhely.
Főraktárak Budapesten. Török József gyógyszerárakban, Király-utca 12 és az Egger-féle „Nádor gyógyszerárakban, Váci-körut 17.

Csipke-függöny tisztítás

Rakovszky Sándor

férfi- és női-ruha vegyítisztító, selyem-szövet, gyapjuruha-festő és guvrirozó intézete.
S.-A.-Ujhely, a vármegyeház háta mögötti Bercesényi-u. 45.

Férfi- és női ruhák, tisztí-egyenruhák, tavaszi és őszi feöltők, gyermek-ruhák, szalagok, csipkék, nyak-kendők, szarvasbőr-nadrág stb. elő nem sorolt tárgyak tisztításra elvállaltatnak, a tárgy minőségéhez képest minden divatos színben festetnek.
Guvrirozni elvállalok selyem, krep, batiszt, terno, szövet, szatin és mindenféle szöveteket 150 cm. hosszúságig. Vidéki megrendelések posta után vétellel is elfogadtatnak.

Férfi és női ruhák kívánatra a legrövidebb idő alatt olcsó áron tisztítatnak.

Kézi-munka tisztítás.

Oh jaj! Köhögés, rekedtség és elnyájkódás ellen gyors és biztos hatásúak

Eljen! Egger mellpasztillái, az étvágyat nem rontják és kitünő ízűek.

Doboza 1 kor. és 2 kor.
Próbadoz 50 fillér.
Fő- és szétküldési raktár

Megfojt ez az átkozott köhögés!

„NÁDOR“
GYÓGYSZERTÁR
Budapest, VI. Váci-körut 17.

Egger mellpasztilla csakhamar meggyógyított.

Kapható: Sátoralja-ujhelyen: Kádár Gyula, Kinesosy Péter, Widder Gyula gyógyszerárakban,
Homonnan: Szekerák Aladár, Polányi Dezső gyógyszerárakban.
Nagyimihályon: Tolvay Imre gyógyszerárakban.
Sárospatakon: Horváth Mátyás, Széchi Géza gyógyszerárakban.
Szerencsén: Özv. Bota Béláné gyógyszerárakban.
Sztropkón: Duka Tivadar gyógyszerárakban.
Tarczalon: Horváth Imre gyógyszerárakban.
Tokajban: Meisels Akos, Rothfuchs János gyógyszerárakban.

